

Een iconisch gebeuren

Marcel van Loo

11 april 2017

OMO Scholengroep Bergen op Zoom e.o.

Rector van de OMO Scholengroep Bergen op Zoom e.o., Marcel van Loo, was vrijdag 7 april één van de juryleden tijdens de OMO-bandjes- en zangbattle. Hij heeft zijn ervaringen op papier gezet.

Anne Visser en Tomahawk kwamen als winnaars bovendrijven in de Battle op muziekgebied die door Jos en Kurt georganiseerd werd in Waalwijk. In het kader van het 100-jarig OMO-jubileum. Je zult

uit te stralen of een frequent toiletbezoek te vertonen.

Ik merkte het bij aankomst in De Mats al. Op 17 maart: halve finale. Er stond iets bijzonders te gebeuren. Slecht verlicht, oude accommodatie,

Het zijn de mensen, al die docenten in een eindeloze rij die vorm hebben gegeven aan het werken met onze jeugd, die hun leven hebben verrijkt en onze samenleving. Zij zijn 100 jaar OMO.

thuis komen en tegen je moeder kunnen zeggen dat je de beste Singer songwriter van 65.000 leerlingen bent of in de beste band van al die scholen zit. Zo'n veertigtal.

De voorrondes speelden zich af in De Mats en gisteren werd de finale gehouden in Tarvenu. Ik sprak trotse oma's, gespannen familieleden en fans. Ieder ging op zijn eigen manier met de spanning om: door die te overschreeuwen, aan twijfel onderhavige zelfverzekerdheid

licht amateuristisch ogend, overal warme en geïnteresseerde jeugdbegeleiders: het was een surrealistisch geheel.

Hetzelfde gisteren in Tarvenu. Soms rende een bassist doelloos rond met een stukgeslagen gitaarsnaar, trok een rookmachine zich niets meer aan van de fysische wetten en onttrok een leadzanger aan het zicht of produceerde de geluidstechniek decibellen waar onze oren niet voor

OMO-bandjes- en zangbattle

Op vrijdag 17 maart vond de halve finale plaats van de OMO-bandjes- en zangbattle in de Mads in Waalwijk. Acht bands en acht singersongwriters streden tegen elkaar. Daar werd beslist: welke drie beste bands en welke drie beste singersongwriters gaan naar de grote finale? De deelnemers komen vanuit acht OMO-scholen: Zwijsen College (Veghel), Theresialyceum (Tilburg), Munnikenheide College (Etten-Leur en Rucphen), Van Maerlantlyceum (Eindhoven), IVO-Deurne (Deurne), De Nieuwste School (Tilburg), Fioretti College (Veghel), Dr Mollercollege (Waalwijk). Elke school organiseerde vooraf zijn eigen voorrondes.

De winnaars van de halve finale mochten op 7 april 2017 strijden in de grote finale in De Tavenu in Waalwijk. Daar werd beslist welke de beste band en wie de beste singersongwriter van vereniging Ons Middelbaar onderwijs is.

gemaakt zijn. Kleine nachtmerries in een omgeving om verder in te dagdromen.

Ik kwam daar als jurylid. Honoris causa. Mijn collega-juryleden zaten allen in bands en staan wekelijks op een podium. Maar ik was zelfverzekerd, kom uit de tijd van de Beatles, Led Zeppelin, Crosby-Stillts-Nash en Young. Ik stond naast het podium bij de Eagles, Paul McCarthy, James Taylor, Paul Simon en de andere helden uit die era.

Maar jureren blijkt een vak. Nimmer spraken zij me tegen. Maar ze bogen mijn argumenten om naar hun zekerheden, troffen steeds de juiste beslissing. Mooi.

Terug naar Anne en Tomahawk. Zij brachten eigen composities ten gehore, verrasten met originele elementen in hun optredens, betoverden het publiek met

een enthousiaste performance en straalden rust en beheerstheid uit.

Was het daar niet om begonnen? Om onze leerlingen een podium te bieden om hun talent te tonen en creativiteit te laten zien. Dat doen we in OMO scholen al honderd jaar. Dat is nou precies wat we doen, dat is wat we belangrijk vinden en dat geeft ons betekenis.

En zeker in Waalwijk. In 1974 stapte ik daar de deur uit met mijn diploma. Nog belangrijker met de wil verder te gaan. Nieuw wegen te zoeken en nieuwe mensen.

Het is van alle tijden: de oudere generaties helpen de jongere om op hun schouders te klimmen, aan hun eigen wereld te bouwen en de complexe uitdagingen aan te pakken die ze op hun pad tegen komen. Daar kun je die creativiteit bij gebruiken. Er zijn geen

standaardoplossingen, we zoeken originaliteit.

Terug naar die mooie school, die er al 100 jaar is. Maar die school zelf is eigenlijk al weg. Sinds kort zit het Moller namelijk in een nieuw gebouw. Het zijn de mensen, al die docenten in een eindeloze rij die vorm hebben gegeven aan het werken met onze jeugd, die hun leven hebben verrijkt en onze samenleving. Zij zijn 100 jaar OMO.

Hulde aan jullie, anoniem of gedurende lange tijd in de spotlights: mensen zoals onze collega's Jos en Kurt.

En wij natuurlijk: de leerlingen. Die uit de annalen: zonder uitzondering.

Ik was er bij.

Marcel van Loo

Anne Visser

Tomahawk

